

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 149/02-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. októbra 2002 predbežne prerokoval sťažnosť J. V., B. B., ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky Krajským úradom vyšetrovania Policajného zboru Banská Bystrica konaním vo veci sp. zn. KÚV-1/OVEK-2000, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. V. o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. októbra 2002 doručená sťažnosť J. V., B. B. (ďalej len „navrhovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 v spojení s čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) konaním Krajského úradu vyšetrovania Policajného zboru Banská Bystrica (ďalej len „účastník“) vo veci sp. zn. KÚV-1/OVEK-2000.

Navrhovateľ uviedol v rámci označenia účastníka konania aj meno vyšetrovateľa. Ústavný súd však za účastníka konania považuje orgán verejnej moci, ktorý údajne porušil základné práva navrhovateľa, a nie konkrétnu osobu.

K porušeniu uvedených práv navrhovateľa došlo podľa jeho tvrdenia tým, že vyšetrovateľ na jeho žiadosť z 27. augusta 2002 o nahliadnutie do spisu sp. zn. KÚV-1/OVEK-2000 neodpovedal a do podania sťažnosti ústavnému súdu mu ani neumožnil do neho nahliadnuť.

Navrhovateľ žiada ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu. Vo veci samej žiada, aby ústavný súd prikázal účastníkovi zákonne konať, a aby mu priznal primerané finančné zadost'učinenie 3 000 000 Sk.

Podľa § 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je sťažnosť podľa čl. 127 ústavy neprípustná „... ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné prostriedky nápravy, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov“.

Podľa § 174 a § 175 Trestného poriadku vykonáva dozor nad zachovávaním zákonnosti v prípravnom konaní prokurátor. Ak sa sťažovateľ domnieva, že postupom účastníka konania boli porušené jeho uvedené práva, tak má zákonnú možnosť obrátiť sa na dozorového prokurátora a žiadať ho o zjednanie nápravy. Navrhovateľ teda má k dispozícii účinný právny prostriedok nápravy. Sťažovateľ nepreukázal ani netvrdí, že sa na prokurátora obrátil a že tento nezjednal nápravu. Preto je jeho sťažnosť podľa zásady subsidiarity neprípustná.

Možnosť požiadať o rozhovor s prokurátorom vykonávajúcim dozor nad väzbou je zakotvená aj v § 31 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 114/1994, ktorou sa vydáva Poriadok výkonu väzby v znení neskorších predpisov. Tento

predpis mal navrhovateľ k dispozícii, o čom svedčí to, že ho vo svojej sťažnosti cituje. Navrhovateľ ako osoba nachádzajúca sa vo väzbe, je povinne zastúpený advokátom, ktorý mu môže poskytnúť informácie o možnostiach ochrany jeho práv, ktoré má k dispozícii. Navrhovateľ teda má možnosť získať informáciu o možnosti obrátiť sa na prokurátora.

Nepripustnosť sťažnosti nemožno v rámci konania pred ústavným súdom odstrániť. Preto ústavný súd nevyzýval navrhovateľa na odstránenie iných nedostatkov jeho sťažnosti.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. októbra 2002